

DEN FÖRSTA GÅNG ...

För Frida i ömmare stunder gjorda beklännelser, vilka dock av henne, kärleksfullt avvärjande, kallades "överdrivna ord".

Birger Sjöberg

Arrangemang:

Mats Bergström/Mikael Samuelson

Pianosats: Leif Österlund

Originaltonart: G-dur
Moderato

CII

Gitarr

1. Den förs-ta gång jag såg dig, det var en som-mar-dag på blån-dan, so-len ly-
2. Den förs-ta gång jag såg dig, då gläns-te som-mar-skyn, så blån-dan, so-len ly-
3. Och där-för när jag ser dig, om ock i vin-terns dag, då dri-van de glitt-ran, so-len ly-

Pianc

klar, _____ och äng-ens al-la blom-mor av mång-a hund-ra slag, de
skrud, _____ Då kom det i-från sko-gen, från sko-gens grö-na bryn lik-
kall, _____ nog hör jag som-marns vin-dar och lär-kans fris-ka slag och

sto-do bu-gan-de i par vid par, _____ Och vin-den drog så sak-te-lig, och ne-re in-vid
som ett ju-bel ut-av fåg-lars ljud, _____ Då ljud en sång från him-me-len, så skön som ing-a
vå-gens fras i al-la ful-la fall, _____ Nog tyc-ker jag ur du-nig bädd sig grö-na väx-ter

CII

- den, där smög en böl-ja kär-leks-full till snäck-an ut-i san-den. Den förs-ta gång jag
- ra, det var den lil-la lär-kan grå, så svår att ob-ser-ve-ra. Den förs-ta gång jag
- d blå-klint och med klö-ver-blad, som äls-kan-de be-ha-ga, att som-mar-so-len

CII

såg dig, det var en som-mar-dag, den förs-ta gång jag tog dig ut-i han-den.
såg dig, då gläns-te som-mar-skyn så blån-dan-de och grann som ald-rig me-ra.
ski-ner på di-na an-lets drag, som rod-na och som strå-la och be-ta-ga.